

Per donar fe de tot això, els plenipotenciaris sota-signats posen les signatures al peu d'aquest Conveni.

Fet a Brussel·les el 4 de desembre de 2000.

Pel Regne d'Espanya A. R.	Per la República Francesca	Pel Principat d'Andorra
<i>Josep Piqué i Camps,</i>	<i>Hubert Vedrine,</i>	<i>Albert Pintat Santolària,</i>
Ministre d'Afers Exteriors	Ministre d'Afers Estrangers	Ministre d'Afers Estrangers

Aquest Conveni entra en vigor l'1 de juliol de 2003, primer dia del segon mes següent a la data de recepció de l'última notificació encreuada entre les parts en què comuniquen el compliment dels procediments interns, segons estableix l'article 5.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 6 de juny de 2003.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

12779 *CONVENI entre el Regne d'Espanya, la República Francesa i el Principat d'Andorra, relatiu a l'entrada, la circulació, la residència i l'establiment dels seus nacionals, fet «ad referendum» a Brussel·les el 4 de desembre de 2002. («BOE» 153, de 27-6-2003.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA, LA REPÚBLICA FRANCESA I EL PRINCIPAT D'ANDORRA RELATIU A L'ENTRADA, LA CIRCULACIÓ, LA RESIDÈNCIA I L'ESTABLIMENT DELS SEUS NACIONALS

El Regne d'Espanya, la República Francesa i el Principat d'Andorra,

Tenint en compte la situació geogràfica particular del Principat d'Andorra i els vincles històrics entre els tres estats,

Atesa la voluntat de mantenir la qualitat de les relacions existents heretades de la història, favorables als seus respectius nacionals, de conformitat amb el Tractat de bon veïnatge, amistat i cooperació entre els tres estats d'1 i 3 de juny de 1993.

Tenint en compte, així mateix, els acords de supressió de controls de persones a les fronteres comunes vigents entre el Regne d'Espanya, la República Francesa i altres estats,

Sense perjudici de la importància dels altres àmbits, atès que convé de manera prioritària tant la circulació i l'establiment dels nacionals andorrans en els territoris espanyol i francès com dels nacionals espanyols i francesos en el territori andorrà.

Han convingut les disposicions següents:

Article 1.

Als efectes d'aquest Conveni, per l'expressió «parts contractants» s'entén, d'una banda, el Regne d'Espanya o la República Francesa i, d'altra banda, el Principat d'Andorra.

Per a la part francesa, aquest Conveni s'aplica als departaments de la República Francesa.

Per a les finalitats d'aquest Conveni, es consideren establertes en el territori d'una de les parts contractants les persones titulars d'una autorització de residència. L'expressió «autorització de residència» significa qualsevol tipus de document expedit per les autoritats com-

petents de cada una de les parts contractants que, al respectiu territori, doni dret a residir i exercir una activitat professional, per compte propi o d'altri, o a residir-hi sense exercir cap activitat professional. No s'aplica ni a la targeta de treballador fronterer, ni a l'autorització de residència i de treball temporal no renovable.

Article 2.

Per a l'entrada i estada, per un període que no superi els noranta dies, els nacionals d'una part contractant han de tenir accés, sense visat, en el territori de l'altra part amb la simple presentació prèvia d'un document nacional d'identitat, passaport o un altre document de viatge vàlid i hi poden circular lliurement de conformitat amb la legislació de l'Estat d'acollida.

Article 3.

Per a una residència de més de noranta dies en el territori d'una part contractant, els nacionals de l'altra part han de tenir una autorització de residència la validesa de la qual s'ha de fixar de conformitat amb la legislació de l'Estat d'acollida.

Article 4.

Sense perjudici de les disposicions dels paràgrafs 3r i 4t de l'article 7 i de l'article 9, les condicions d'establiment aplicades als nacionals andorrans en el territori de l'altra part han de ser almenys tan favorables com les que Espanya i França apliquin als nacionals dels estats membres de la Unió Europea.

Els nacionals espanyols i francesos es poden establir a Andorra de conformitat amb la legislació andorrana. Les condicions d'establiment aplicades als nacionals espanyols i francesos sempre han de ser almenys tan favorables com les que Andorra apliqui als nacionals de qualsevol altre Estat.

En el moment de la renovació, les autoritzacions de residència expedides han de tenir una durada almenys igual a la de les autoritzacions que substitueixin.

Les disposicions precedents s'apliquen en les condicions que preveuen els articles 5, 6, 7, 8 i 9 d'aquest Conveni.

Article 5.

Els estudiants nacionals d'una part contractant han de tenir accés als establiments de formació i ensenyament de l'altra part en les mateixes condicions que els nacionals d'aquesta última, sempre que justifiquin una cobertura per als riscos de malaltia, maternitat i accident i recursos suficients de conformitat amb la legislació o amb la reglamentació de l'Estat d'acollida.

Article 6.

Els nacionals d'una part contractant que es vulguin establir en el territori de l'altra part sense exercir-hi activitats lucratives han de complir les condicions que fixa la legislació o la reglamentació de l'Estat d'acollida, en particular pel que fa als seus recursos. També han de justificar una cobertura dels riscos de malaltia, maternitat i accident.

Article 7.

Els nacionals d'una part contractant establerts en el territori de l'altra part, de conformitat amb l'article 4 d'aquest Conveni, hi poden exercir qualsevol activitat

professional per compte d'altri en les mateixes condicions que els nacionals d'aquesta última.

Els nacionals espanyols i francesos que, de conformitat amb la legislació andorrana, puguin justificar una residència efectiva i ininterrompuda a Andorra d'una durada mínima de deu anys, en les mateixes condicions que els nacionals andorrans, poden exercir qualsevol activitat professional per compte propi, llevat d'una professió liberal, aportar capital a les societats mercantils andorranes i exercir càrrecs d'administració o de representació de les societats esmentades.

Els nacionals d'una part contractant poden exercir una professió liberal en el territori de l'altra part en les condicions que preveu la legislació o la reglamentació de l'Estat d'acollida.

No obstant el que disposen els dos paràgrafs anteriors, l'exercici del treball per compte propi d'espanyols i francesos a Andorra, així com l'exercici d'una professió liberal dels nacionals d'una part contractant en el territori de l'altra part, queden regulats per les disposicions més favorables que es puguin acordar sobre això entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea.

Entre els seus nacionals i els de l'altra part que exerceixen legalment una activitat professional al seu territori, cada part contractant ha d'assegurar la igualtat de tracte en matèria de condicions de treball, de conformitat amb la legislació de l'Estat d'acollida.

Els nacionals espanyols i francesos que puguin justificar una residència efectiva i ininterrompuda i l'exercici d'una activitat professional, per compte propi o d'altri, a Andorra d'una durada mínima de cinc anys de conformitat amb la legislació andorrana, han de rebre de ple dret, en el moment de la renovació de l'autorització de residència, una autorització pel termini més llarg previst per la legislació andorrana, sense perjudici de motius d'ordre públic, seguretat o salut públiques.

Article 8.

L'accés a les ocupacions del sector públic les atribucions de les quals impliquin l'exercici de la sobirania o la participació directa o indirecta en l'exercici de les prerrogatives de la potestat pública de l'Estat o de les altres administracions públiques es reserva als nacionals.

El Principat d'Andorra pot reservar l'accés a les ocupacions del sector públic als seus nacionals en primera convocatòria. Aquesta convocatòria també ha d'estar oberta als espanyols i francesos que exerceixen una activitat dins el sector públic andorrà. En el cas que les aquestes ocupacions quedin vacants en primera convocatòria, tots els nacionals espanyols i francesos es poden presentar en segona convocatòria en igualtat de condicions que els nacionals andorrans.

Cada part contractant ha d'assegurar entre els seus nacionals i els de l'altra part legalment establerts que exerceixen una activitat al si del sector públic la igualtat de tracte en matèria de condicions d'accés als llocs de treball, així com en matèria de condicions de treball i, en particular, referent a la renovació dels seus contractes de treball.

Article 9.

Tenen dret a obtenir una autorització de residència amb el titular del permís de residència legalment establert a l'Estat d'acollida:

- a) el cònjuge i els descendents menors de 21 anys o a càrrec seu,
- b) els ascendents del titular del permís de residència i del seu cònjuge que estiguin a càrrec seu.

Aquestes disposicions s'apliquen a reserva que el titular del permís de residència a què es refereixen els articles 5 i 6, així com els membres de la seva família que es reuneixin amb ell, disposin de mitjans suficients i de cobertura social.

L'apartat b) d'aquest article no és aplicable als estudiants.

Els permisos de residència expedits als membres de la família han de ser de la mateixa naturalesa i de la mateixa durada que la del titular amb qui es reagrupen.

Aquestes disposicions no s'apliquen ni als treballadors temporals, ni als treballadors fronterers.

Article 10.

Les disposicions d'aquest Conveni s'apliquen als nacionals de cada part contractant, sense perjudici de disposicions més favorables vigents en la data de la signatura d'aquest Conveni, referents a l'accés a la funció pública i a les professions reglades.

Article 11.

Els nacionals d'una part contractant que resideixin legalment en el territori de l'altra part només poden ser expulsats per motius d'ordre públic, seguretat o salut públiques, de conformitat amb la legislació de l'Estat d'acollida.

Article 12.

Les disposicions d'aquest Conveni no menyscaben el dret de cada part contractant a prendre les mesures necessàries per al manteniment de l'ordre públic, la protecció de la seguretat i de la salut públiques.

Article 13.

Els punts no tractats per aquest Conveni es regeixen per la legislació respectiva de cada part contractant.

Article 14.

Les qüestions que puguin sorgir en l'aplicació d'aquest Conveni les ha d'examinar una comissió mixta tripartida. La comissió mixta s'ha de reunir, quan sigui necessari, a petició, per via diplomàtica, de qualsevol de les parts contractants.

Article 15.

Aquest Conveni es concerta per un termini il·limitat i una part contractant el pot denunciar, per via diplomàtica, amb un preavís de sis mesos. La denúncia per part del Regne d'Espanya o de la República Francesa no afecta el manteniment en vigor d'aquest Conveni entre les altres dues parts.

Aquest Conveni entra en vigor una vegada acomplerts els procediments interns requerits a cada part contractant. Cada part contractant ha de notificar a les altres dues parts el compliment dels procediments esmentats pel que fa a si mateixa. Les notificacions s'han de dipositar als arxius del Principat d'Andorra.

Aquest Conveni entra en vigor el primer dia del segon mes següent a la data de recepció de l'última notificació.

Article 16.

Aquest Conveni, redactat en un exemplar únic, en castellà, francès i català, els tres textos del qual són igualment autèntics, es diposita als arxius del Principat

d'Andorra, que n'ha de lliurar una còpia certificada conforme a les altres dues parts.

Per donar fe de tot això, els plenipotenciaris sota-signats posen les signatures al peu d'aquest Conveni.

Fet a Brussel·les el 4 de desembre de 2000.

Pel Regne d'Espanya A. R.	Per la República Francesca	Pel Principat d'Andorra
<i>Josep Piqué i Camps,</i>	<i>Hubert Vadrine,</i>	<i>Albert Pintat Santolària,</i>
Ministre d'Afers Exteriors	Ministre d'Afers Estrangers	Ministre d'Afers Estrangers

Aquest Conveni entra en vigor l'1 de juliol de 2003, primer dia del segon mes següent a la data de recepció de l'última notificació encreuada entre les parts en què comuniquen el compliment dels procediments interns, segons estableix l'article 15.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 6 de juny de 2003.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

12780 REIAL DECRET 724/2003, de 13 de juny, pel qual es regulen les organitzacions de productors de la pesca i de l'aqüicultura i les seves associacions. («BOE» 153, de 27-6-2003.)

La Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, exposa les seves finalitats a l'article 3, entre les quals hi ha el foment de l'associacionisme pesquer. Així mateix, l'article 41 de la mateixa Llei disposa que la política d'ordenació del sector pesquer s'ha de dur a terme a través de diferents instruments, entre altres l'adopció de mesures de foment i regulació de les entitats associatives del sector.

Així doncs, el capítol II del títol II de la Llei 3/2001 regula les organitzacions de productors del sector pesquer, les seves funcions, les condicions per al seu reconeixement, així com l'Administració pública competent per atorgar aquest reconeixement.

Així mateix, també és aplicable a les organitzacions de productors diversa normativa comunitària, com és ara el Reglament (CE) núm. 104/2000 del Consell, de 17 de desembre de 1999, pel qual s'estableix l'organització comuna de mercats en el sector dels productes de la pesca i de l'aqüicultura; els reglaments (CE) núm. 2318/2001 de la Comissió, de 29 de novembre de 2001, i núm. 1924/2000 de la Comissió, d'11 de setembre de 2000, que estableixen, respectivament, el procediment que s'ha de seguir per al reconeixement de les organitzacions de productors i del seu reconeixement específic; el Reglament (CE) núm. 2508/2000 de la Comissió, de 15 de novembre de 2000, pel qual s'estableixen les disposicions d'aplicació del Reglament (CE) núm. 104/2000 del Consell pel que fa als programes operatius en el sector pesquer, i el Reglament (CE) núm. 1886/2000 de la Comissió, de 6 de setembre de 2000, pel qual s'estableixen les disposicions d'aplicació del Reglament (CE) núm. 104/2000 del Consell pel que fa als no membres de determinades normes adoptades per organitzacions de productors en el sector de la pesca.

D'altra banda, s'ha de tenir en compte, per la seva relació amb les funcions de les organitzacions de productors, el Reglament (CE) núm. 2406/96 del Consell, de 26 de novembre de 1996, pel qual s'estableixen normes comunes de comercialització per a determinats productes pesquers.

La normativa comunitària esmentada conté el conjunt de disposicions necessàries per aplicar en tots els estats membres les normes referents al règim d'actuació i funcionament de les organitzacions de productors de la pesca i de l'aqüicultura, els mitjans, les comeses, les obligacions i les facultats d'aquestes organitzacions, així com les condicions per atorgar els tipus de reconeixement.

Amb tot, la normativa comunitària permet als estats membres l'elecció de determinats criteris d'aplicació, per la qual cosa aquest Reial decret estableix la normativa bàsica que regula els aspectes necessaris per a la seva aplicació uniforme a tot el territori nacional.

Així mateix, es fa necessari determinar l'autoritat competent per al reconeixement de les organitzacions de productors al territori nacional, en desplegament i aplicació del que disposa l'article 55 de la Llei 3/2001.

Aquest Reial decret es dicta en virtut de la facultat que confereix al Govern la disposició final segona de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat.

En la seva elaboració han estat consultades les comunitats autònomes i els sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 13 de juny de 2003,

DISPOSO:

Article 1. *Reconeixement de l'organització de productors pesquers.*

1. Es pot reconèixer com a organització de productors pesquers qualsevol persona jurídica que compleixi els requisits i les condicions de l'article 5 del Reglament (CE) núm. 104/2000 del Consell, de 17 de desembre de 1999, pel qual s'estableix l'organització comuna de mercats en el sector dels productes de la pesca i de l'aqüicultura, que tingui la seu al territori nacional i que exerceixi una activitat econòmica suficient.

2. Cal considerar que l'organització exerceix una activitat econòmica suficient quan compleixi el que disposa l'article 1 del Reglament (CE) núm. 2318/2001 de la Comissió, de 29 de novembre de 2001, pel qual s'estableixen les disposicions d'aplicació del Reglament (CE) núm. 104/2000 del Consell, pel que fa al reconeixement de les organitzacions de productors en el sector de la pesca i de l'aqüicultura, sempre que:

a) L'activitat econòmica la desenvolupi l'organització en una zona prou important, entenen així l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma o bé el territori nacional.

b) El seu volum de comercialització per a cada espècie o grups d'espècies per als quals sollicita el reconeixement assoleixi els percentatges següents:

1r Si la seva activitat és la pesca extractiva, el 30 per cent en pes de la producció de la comunitat autònoma on du a terme l'activitat econòmica, o el 15 per cent de la producció nacional, quan l'activitat econòmica compregui tot el territori nacional.

2n Si la seva activitat és la producció aquícola o de marisqueig, un 40 per cent de la producció total de la comunitat autònoma on du a terme l'activitat, o el